

Jihočeský děvčata

Pavel Dobeš

1. Spadl jsem z Marsu, je to havárie,
hlásím přistání,
Jindřichův Hradec - město, textilie -
- místo konání.
- R: Jakpak se tady holky staraj' vo svý kluky,
jakpak si zařizují domovy,
u nás na Marsu nám přímo zobou z ruky,
jsou už takový.
2. Jenomže takových tu u vás asi není,
žádnou nevidím,
přes úsměv kočky na vás tygr zuby cení,
něco mezi tím.
- R: Tyhle bys těžko ztratil někde v davu
a i když vypadají naopak,
přivedou tě do tkalcovského stavu,
ani nevíš jak.
3. Spadl jsem z Marsu, je to havárie,
hlásím svůj přilet,
bráním se pádu křídly fantazie,
prosím, nestřílet!
- R: Nestřílejte na mou fantazii,
na plachty lodi, která kotví tam,
v tý řece času, která všechno mívá
a vlastně jenom protýká.
- R: Na koně a na děti a na jejich tříkolky
a na co všechno můžem připíjet,
na kytky v trávě a na hezký holky,
prosím, nestřílet!
4. Spadl jsem z Marsu, je to havárie
v meziplanetárním vydání,
Jindřichův Hradec - město, textilie,
hlásím přistání.
- R: Jihočeský děvčata jsou jiný
nežli na Marsu anebo Venuši,
koukal jsem na ně jako krtek z plastelíny,
snad to netuší.
- R: Děvčata, nezlobte se, tak já už zase letím,
vezmu to tady přes tu zahradu,
[: srdce mi puká, ale já ho zase slepím,
udržujte náladu! :]